

1. Thơ tự tình – Hồ Xuân Hương

Tiếng gà xao xác gáy trên vòm,
Oán hận trông ra khắp mọi chòm.
Mỡ thấm không khua mà cũng cứng,
Chuông sầu chẳng đánh có sao om.
Trước nghe những tiếng thêm rầu rĩ,
Sau hận vì duyên để mồm mòm.
Tài tử văn nhân ai đó tá,
Thân này đâu đã chịu già tom.
(Theo bản khắc 1921)

2. Lấy chồng chung – Hồ Xuân Hương

Kẻ đắp chăn bông kẻ lạnh lùng,
Chém cha cái kiếp lấy chồng chung.
Năm chừng mười họa hay chẳng chớ,
Một tháng đôi lần có cũng không.
Cổ ấm ăn xôi xôi lại hờng,
Cầm bằng làm mướn mướn không công.
Nỗi này ví biết đường này nhỉ,
Thời trước thôi đành ở vậy xong.
(Theo bản khắc 1914)

3. Đánh đu – Hồ Xuân Hương

Bốn cột khen ai khéo khéo trồng,
Người thì lên đánh kẻ ngồi trông,
Trai cõ gối hạc khom khom cật
Gái uốn lưng ong ngửa ngửa lòng.
Bốn mảnh quần hồng bay phấp phới,
Hai hàng chân ngọc duỗi song song.
Chơi xuân đã biết xuân chẳng tá.
Cọc nhỏ đi rồi, lỗ bỏ không!

4. Bánh trôi nước – Hồ Xuân Hương

Thân em thời trắng phận em tròn,
Bảy nổi ba chìm mấy nước non.
Rắn nát mặc dầu tay kẻ nặn,
Nhưng em vẫn giữ tấm lòng son.
(Theo bản khắc 1914)

5. Canh khuya – Hồ Xuân Hương

Canh khuya vắng vắng trống canh dồn,
Trơ cái hồng nhan mấy nước non.
Chén rượu hương đưa say lại tỉnh,
Vầng trăng bóng xế khuyết chưa tròn.
Xiên ngang mặt đất rêu từng đám,
Đâm toạc chân mây đá mấy chòm.
Ngán nỗi xuân đi xuân lại lại,
Mảnh tình son trẻ tí con con.
(Theo bản Quốc văn tùng ký)

6. Đánh cờ – Hồ Xuân Hương

Chàng với thiếp đêm khuya trần trọc,
Đốt đèn lên đánh cuộc cờ người.
Hẹn rằng đấu trí mà chơi,
Cấm ngoại thủy không ai được biết.
Nào tướng sĩ dàn ra cho hết,
Để đôi ta quyết liệt một phen.
Quân thiếp trắng, quân chàng đen,
Hai quân ấy chơi nhau đã lửa.
Thoạt mới vào chàng liền nhảy ngựa,
Thiếp vội vàng vén phừa tịnh lên.
Hai xe hà, chàng gác hai bên,
Thiếp thấy bí, thiếp liền ghềnh sĩ.
Chàng lừa thiếp đương khi bất ý,
Đem tốt đầu dúi dí vô cung,
Thiếp đang mắc nước xe lồng,
Nước pháo đã nổ ùng ra chiếu.
Chàng bảo chịu, thiếp rằng chẳng chịu,
Thua thì thua quyết níu lấy con.
Khi vui nước nước non non,
Khi buồn lại giở bàn son quân ngà.

7. Quả mít – Hồ Xuân Hương

Thân em như quả mít trên cây,
Da nó xù xì múi nó dày.
Quân tử có yêu xin đóng cọc,
Đừng mân mó nữa nhựa ra tay.
(Theo bản khắc 1914)

8. Vịnh cái quạt – Hồ Xuân Hương

Mười bảy hay là mười tám đây,
Cho ta yêu dấu chẳng rời tay.
Mỏng dày chừng ấy chành ba góc,
Rộng hẹp ngần nao cấm một cay.
Càng nực bao nhiêu thời càng mát,
Yêu đêm chẳng chán lại yêu ngày.
Hồng hồng má phấn duyên vì cậy,
Chúa dẫu vua yêu một cái này.
(Theo bản Quốc văn tùng ký)

9. Cảnh thu – Hồ Xuân Hương

Thánh thót tàu tiêu mấy giọt mưa,
Bút thần khôn vẽ cảnh tiêu sơ,
Xanh om cỏ thụ tròn xoe tán,
Trắng xoá tràng giang phẳng lặng tờ.
Bầu dốc giang sơn say chấp rượu,
Túi lưng phong nguyệt nặng vì thơ.
Cho hay cảnh cũng ư người nhỉ,
Thấy cảnh ai mà chẳng ngỡ ngơ.

10. Vấn nguyệt – Hồ Xuân Hương

Trái mấy thu nay vẫn hã còn,
Cớ sao khi khuyết lại khi tròn?
Hỏi con Bạch Thỏ đã bao tuổi?
Hỏi chị Hằng Nga đã mấy con?
Đêm tối cớ sao soi gác tía?
Ngày xanh còn thẹn mấy vàng tròn.
Năm canh lơ lửng chờ ai đó?
Hay có tình riêng mấy nước non?
(Theo Quốc văn từng ký)